

Kjære logopedkollegaer!

Kun kort tid igjen, vi nærmer oss raskt avslutning av landsmøteperioden 2008 - 10.

I skrivende stund er det bare en drøy måned til det braker løs i Bergen. Det blir et spennende landsmøte også denne gangen, ikke minst med tanke på utskiftninger av sentrale tillitsvalgte. Gamle går og nye tiltrer. Selv har jeg vært i hovedstyret i 22 år, det er lang tid, - veldig lang tid. Jeg hadde neppe deltatt så lenge dersom ikke entusiasmen for det å være logoped er så sterk. Etter hvert som jeg kom inn i NLL-arbeidet, og vår historie, slo det meg, at det vi som logopeder, tok for gitt, definitivt ikke ble tatt for gitt av alle politikere og byråkrater i departementene. Logopeder ble sett på som en utgiftspost, og det var en utbredt vilje til å fjerne oss. Denne holdningen møtte oss fra kommunalt og helt opp på departementalt nivå.

Delvis hadde vi oss selv å takke for dette, delvis var det politikernes og styringsmaktens ansvar. Vi logopeder hadde, og har nok fortsatt ikke vært flinke nok til å synliggjøre logopedien utenfor våre egne sfærer. Store ord i samlinger for logopeder har ikke samme effekt som møter og samtaler med stortingspolitikere, ministre eller ansatte i departementene.

Det vi selv mener er oppleste og vedtatte rettigheter tolkes ikke på samme måte av de som forvalter skattepengene på kommunalt nivå. Rett og slett fordi lovgivningen er for svak.

Vi møter brukergruppene våre daglig, det gjør ikke politikere og byråkrater. Det var her utfordringene lå og fortsatt ligger: Hvordan synliggjøre behovet for logopeder overfor både Kunnskapsdepartementet (KD) og Helse- og omsorgsdepartementet (HoD)?

Tidlig på 2000-tallet ble det klart at politikere vi kontaktet aldri hadde hørt om logopeders kamp for å få arbeide som logopeder, og heller ikke våre brukeres kamp for å få hjelp.

Byråkratene hadde ikke tatt med seg vår sak opp til politikerne. Dette var et viktig vendepunkt i NLLs historie. Da tok vi i bruk de politiske kontaktene vi hadde, og plutselig var vi i møte med helsekomiteen, med de forskjellige stortingsgruppene. Plutselig begynte noe å skje, og vi ble hørt. Rådgiver, Helga Rudjord har hjulpet oss i forhold til HoD, Helsedirektoratet (HD) og Nav/Helfo. Uten hennes interesse for vår sak hadde vi aldri kommet dit vi er i dag.

Vi vet ennå ikke om resultatet av behandlingen av vår autorisasjonssøknad. Vi vet bare at direktoratet er i ferd med å avslutte sin del av arbeidet for så å sende søknaden til departementet for endelig avgjørelse. Dersom søknaden godtas er det ikke det samme som at alt ordner seg og-, at alle våre bekymringer er løst. Det er kun første trinn i trappen mot en selvstendig yrkestittel. Nå vil imidlertid trappen stå et sted, og det blir mulig å strekke seg etter neste trinn. Det handler om lover, rettigheter, avlønning, og sist men ikke minst en avklaring mellom KD og HoD. Det har vært, og er fremdeles, en svært vanskelig del av det hele. Mitt ønske og min strategi har hele tiden vært å bruke de åpne dører vi møter i HoD til å kanskje få lirket opp de lukkede dørene i KD.

I denne landsmøteperioden har det vært jevnlig kontakt med begge departementet. Vår kontakt med KD førte konkret til 20 nye studieplasser på logopedi i Oslo og Bergen. Kontakten med HoD resulterte i forslag til nye vedtektstekster.

En del av logopedien hører hjemme i skoleverket og en annen i helse. Det må det ikke være tvil om. De to kjølene må skjæres gjennom vannet side om side. Er det tvil om hvilken kjøle som har ansvar må det heller være en romslighet til begge sider enn en sneverhet som ekskluderer brukergrupper. Det såkalte «NM i ansvarsfraskrivelse», som har vært og er en kjempeutfordring, må komme til en slutt. Det er ikke verdig et av verdens rikeste land å ha slike tilstander.

Av og til har jeg vært redd for at det har blitt for mye mas om HoD og KD. Men etter mange tilbakemeldinger fra engasjerte medlemmer, har jeg en klar formening om forståelse for at dette er viktig, ja faktisk det viktigste. Vi har i alle år jobbet seriøst med faglig innhold i utdanningen, minimumsstandarder, praksisperioder, yrkesetikk, organisasjonssaker, etterutdanningskurs, opprettholdelse av studietilbud og sågar utvidelse av studietilbud. Dyktige mennesker i utvalg og styrer har arbeidet seriøst med dette. Vi kommer imidlertid ikke unna det faktum at uten en krystallklar lovgivning i bunnen som sikrer våre brukere rett til hjelp gitt av logopeder når det er det de har behov for, kommer vi ikke videre.

Denne kampen er ikke på noen måte ferdig. Den blir en utfordring også for kommende styrer i NLL. Jeg ønsker de nye tillitsvalgte lykke til, og takker med dette for over 20 lærerike år i styret i NLL.

Takk!

Ole-Andreas